

Sygn. akt IV P 372/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach Wydział IV Pracy w składzie:

Przewodniczący SSR Adam Skrzypek

Protokolant Barbara Cebula

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2016 roku w Tarnowskich Górach

sprawy z powództwa **D. W. (1)**

przeciwko (...) **Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T.**

o ustalenie treści protokołu powypadkowego

1. oddała powództwo w całości;
2. zasądza od powoda D. W. (1) na rzecz pozwanej Spółki (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. kwotę 320 zł (trzysta dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IV P 372/15

UZASADNIENIE

Powód D. W. (1) pozwem wniesionym w dniu 23 kwietnia 2015 roku przeciwko (...) Spółka z o.o. w T. domagał się sprostowania protokołu ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy z dnia 23 stycznia 2014 roku (protokół nr (...)) poprzez usunięcie zapisów:

- w pkt 4 protokołu modelu wózka "S. F."

- w pkt 5 protokołu zdań "3. Niedostateczna koncentracja uwagi poszkodowanego na wykonywanych czynnościach skutkiem przemęczenia" oraz "niedostateczna koncentracja uwagi poszkodowanego podczas kierowania wózkiem widłowym oraz ograniczona widoczność trasy wózka przyczyną uderzenia wózkiem w filar nośny hali magazynu, co spowodowało przesunięcie się nieprawidłowo transportowanego ładunku na maszt wideł wózka i przygniecenie głowy poszkodowanego do filara nośnego hali magazynu",

a także zasądzenie kosztów procesu.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Spółka z o.o. w T. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu. Pozwana przyznała, że nieprawidłowo oznaczono w protokole wózek widłowy i był to wózek typu A. nr 12, jednak nazwa wózka nie ma znaczenia prawnego, w odniesieniu natomiast do pozostałego żądania pozwany wskazuje, że podtrzymuje swoje stanowisko wskazane w protokole powypadkowym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Powód D. W. (1) był zatrudniony u pozwanego (...) Spółka z o.o. w T. w okresie od dnia 2 września 2013 roku do 31 sierpnia 2015 roku. Pozwany w trakcie zatrudnienia powoda zmienił nazwę i aktualnie nazywa się (...) Spółka z o.o. w T..

Dowód: świadectwo pracy w aktach osobowych powoda, odpis KRS k. 67-72

Powód był zapoznany z instrukcją bezpieczeństwa i higieny pracy. Przeszedł szkolenie BHP.

Dowód: instrukcja k. 62-66

Powód D. W. (1) w dniu 23 stycznia 2014 roku wykonywał pracę dla pozwanej Spółki na terenie Niemiec w magazynie (...). KG w miejscowości G.. Pracę powód rozpoczął o godzinie 1 w nocy. Powód dokonywał rozładunku palet prowadząc wózek widłowy typu A. nr 12. W trakcie rozładunku palet, powód jadąc do tyłu wychylił głowę z kabiny wózka dla lepszej widoczności i uderzył w filar nośny magazynu, co spowodowało przesunięcie się ładunku w kierunku powoda i przygniecenie głowy powoda do filara.

Dowód: dokumentacja wózka k. 52-61, zeznania powoda k. 97-98, zeznania świadka Z. K. k. 85-86, akta powypadkowe

Powód został odwieziony do szpitala, gdzie stwierdzono u powoda obrażenia ciała w postaci złamania L. F. II po stronie prawej i L. F. po stronie lewej części środkowych twarzy, wgniezione i zmiążdżone kości, liczne rany powierzchowne twarzy, skręcenie i naderwanie odcinka szyjnego kręgosłupa stopnia I, złamanie kości podstawy czaszki i złamanie dna oczodołu.

Dowód: dokumentacja medyczna k. 6

Pracodawca sporządził protokół powypadkowy po wcześniejszym wysłuchaniu pracowników współpracujących z powodem w czasie wypadku, a po uzyskaniu przez powoda możliwości kontaktowania się - po wysłuchaniu powoda w szpitalu. Protokół nosi datę 20 lutego 2014 roku i nosi numer (...).

W pkt 4 tego protokołu wskazano, że powód prowadził wózek "S. F.", co nie jest zgodne z prawdą, bowiem powód prowadził wózek typu A.. Natomiast w pkt 5 protokołu jako przyczyny zdarzenia, które uznano za wypadek przy pracy, wskazano między innymi: niedostateczną koncentrację uwagi poszkodowanego na wykonywanych czynnościach skutkiem przemęczenia oraz niedostateczną koncentrację uwagi poszkodowanego podczas kierowania wózkiem widłowym oraz ograniczoną widoczność trasy wózka przyczyną uderzenia wózką w filar nośny hali magazynu, co spowodowało przesunięcie się nieprawidłowo transportowanego ładunku na maszt wideł wózka i przygniecenie głowy poszkodowanego do filara nośnego hali magazynu.

Dowód: protokół k. 7-8, zeznania świadka Z. K. k. 85-86, akta powypadkowe

Sąd ustalając stan faktyczny oparł się na dokumentach wskazanych wyżej, których wiarygodność nie budzi wątpliwości, a także na zeznaniach świadka Z. K.. W odniesieniu do zeznań powoda Sąd dał mu wiarę jedynie w zakresie przystającym do ustalonego stanu faktycznego. Sąd nie dał wiary zeznaniom powoda jakoby kierował wózkiem nr 10 w dacie zdarzenia, gdyż przeczy temu dokumentacja wózka nr 12. Sąd nie dał również wiary zeznaniom powoda jakoby w wózku psuła się manetka, bowiem dokumentacja wózka nr 12 temu przeczy. Również w zakresie, w jakim powód przeczy, aby były przez pozwanego podejmowane jakieś działania na terenie Niemiec związane z ustaleniem przyczyn wypadku Sąd uznał te zeznania za niewiarygodne, skoro sam powód przyznał, że był wysłuchiwany w szpitalu w Niemczech przez przedstawiciela pozwanego co do przyczyny wypadku.

Sąd oddalił wnioski dowodowe powoda o przesłuchanie świadków K. i M., bowiem wobec braku adresu miejsc pobytu tych świadków dowodów nie da się przeprowadzić. Z akt sprawy jednoznacznie wynika, że świadkowie ci byli wielokrotnie wzywani, a powód miał kilka miesięcy czasu na ustalenie adresów świadków, czego nie uczynił.

Sąd oddalił również wniosek pełnomocnika powoda o dopuszczenie dowodu z pełnej dokumentacji wózka nr 10, uznając wniosek za spóźniony. Nie budzi wątpliwości, od dnia doręczenia pełnomocnikowi powoda odpowiedzi na pozew, że strona pozwana twierdzi, że powód kierował wózkiem nr 12 a nie 10. Pełnomocnik powoda miał zatem od listopada 2015 roku czas na złożenie wniosku dowodowego w tym zakresie, zamiast tego pełnomocnik powoda na rozprawie w dniu 25 stycznia 2016 roku potwierdza, że wózek miał nr 12. Obecnie pełnomocnik powoda twierdzi

jakoby został wprowadzony w błąd. Zdaniem Sądu strona pozwana od samego początku twierdziła, że wózek miał numer 12 i rolą pełnomocnika powoda było, jeżeli nie był pewien, czy rzeczywiście wózek miał ten numer, czy jak pierwotnie powód twierdził 10, ustalić z mocodawcą, jak zdaniem mocodawcy było. Na obecnym etapie postępowania wniosek uznać należy za spóźniony. Dodatkowo należy podkreślić, o czym będzie mowa poniżej, że z punktu widzenia żądania pozwu bez znaczenia jest ustalenie, jaki wózek miał numer, jeżeli powód domaga się wyłącznie wykreślenia nazwy wózka, a przyznane jest przez stronę pozwaną, że istotnie omyłka w tym zakresie nastąpiła.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. 02, nr 199, poz. 1673 ze zm.), za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych.

Zgodnie zatem z powyższym przepisem za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

- 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
- 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;
- 3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Z powyższej definicji wynika jasno, że wypadkiem przy pracy w rozumieniu przepisu art. 3 ust. 1 ustawy jest zdarzenie, które spełnia następujące warunki:

1. jest to zdarzenie nagle,
2. wywołane przyczyną zewnętrzną,
3. powodujące uraz lub śmierć,
4. pozostające w związku z pracą, przy czym związek z pracą odnosi się wyłącznie do sytuacji określonych w art. 3 ust. 1 pkt 1-3 tego przepisu.

Powyższe ustawowe przesłanki uznania zdarzenia za wypadek przy pracy muszą być spełnione łącznie.

Strona pozwana uznała zdarzenie z dnia 23 stycznia 2014 roku za wypadek przy pracy i sporządziła protokół powypadkowy.

Jak wskazuje się w orzecznictwie pracownik, jeżeli ma interes prawny, może wystąpić do sądu pracy z powództwem o sprostowanie protokołu wypadkowego. Sad Najwyższy w uchwale z dnia 29 marca 2006 r. (II PZP 14/05, OSNP 2006, nr 15-16, poz. 228) stwierdził, że powództwo o ustalenie, że konkretne zdarzenie było wypadkiem przy pracy w rozumieniu art. 3 o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych jest dopuszczalne na podstawie art. 189 kpc. Pogląd ten SN podtrzymał w wyroku z dnia 14 maja 2009 r. (II PK 282/08, OSNP 2011, nr 1-2, poz. 7).

Zdaniem Sądu analiza żądań pozwu prowadzi jednoznacznie do przekonania, że powód nie ma interesu prawnego w żądaniu sprostowania protokołu w sposób wskazany w pozwie, tj. w istocie poprzez usunięcie niektórych wpisów z protokołu. Jest rzeczą oczywistą, że Sąd nie może wychodzić ponad żądanie pozwu, a w niniejszej sprawie powód domaga się wyłącznie rozstrzygnięcia negatywnego tj. usunięcia nazwy wózka widłowego oraz usunięcia części ustaleń przyczyny wypadku. Przy takim skonstruowaniu żądania, zdaniem Sądu, nie można uznać, że powód ma interes prawny w sprostowaniu protokołu powypadkowego. Wykreślenie nazwy wózka niczego nie zmienia w ustaleniach

okoliczności zdarzenia, bowiem z treści protokołu będzie jedynie wynikało, że powód prowadził wózek widłowy elektryczny bez bliższego sprecyzowania typu i numeru wózka. Trudno zatem uznać, aby powód miał interes prawny w tego rodzaju "negatywnym" rozstrzygnięciu, niezależnie od faktu, że istotnie nazwa wózka została wpisana błędnie. Podobnie w odniesieniu do kolejnego żądania. Wykreślenie części wpisów z pkt 5 w istocie spowoduje, że pozostanie ustalenie, że nie stwierdzono zaniedbań pracodawcy, pozostaną wpisy o niewłaściwym załadunku i transporcie i wpis, że wypadek nie został spowodowany przez pracownika umyślnie lub w skutek rażącego niedbalstwa. W konsekwencji uwzględnienie żądania pozwu spowoduje, że ustalone będzie, że pracodawca nie naruszył przepisów prawa pracy a pracownik owe przepisy naruszył, lecz nie umyślnie i nie na skutek rażącego niedbalstwa, jednak bez ustalenia, na czym to naruszenie polega. W istocie zatem uwzględnienie żądania pozwu nie doprowadzi do jakiegokolwiek zmiany ustaleń co do przyczyny wypadku, lecz jedynie pozostawi tą kwestię otwartą.

Dodatkowo należy zauważyć, że uwzględnienie żądań pozwu w istocie doprowadzi do sytuacji, w której, pomijając kwestię prawnej dopuszczalności, powód musiałby wytoczyć kolejne powództwo tym razem o ustalenie, czy to nazwy wózka, czy to przyczyn wypadku. Z tych względów, zdaniem Sądu, przy tak skonstruowanym żądaniu pozwu powód nie ma interesu prawnego w dochodzeniu rozstrzygnięcia negatywnego i usunięcia części wpisów z protokołu powypadkowego. Z tych już zatem względów powództwo należało oddalić.

Dodatkowo, zdaniem Sądu, strona pozwana udowodniła, że przyczyny wypadku ustalone w protokole rzeczywiście zaistniały, a zatem żądanie w zakresie zmiany co do pkt 5 protokołu nie może zostać również merytorycznie uwzględnione, skoro ustalenia te są prawidłowe.

Z tych względów Sąd powództwo oddalił w całości.

Na podstawie art. 98 kpc Sąd obciążył powoda kosztami procesu według złożonego spisu kosztów uznając te koszty za niezbędne dla prawidłowej obrony przez pozwanego.

z.

1. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda;
2. kal. 1 m-c lub z wpływem. 4.04.2016r.